

Az igazi népbarát

2020 április 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egyetlen apró kis vírus kiszökött a világba, és összed?lni látszik a teljes világrend.

Gyerekkoromban elh?lve nézegettem a térképet, törpének láttam rajta hazánkat, a hatalmas vörös óriást, a Szovjetuniót pedig öröknek, megingathatatlannak. Körülöttünk más, de nálunk lényegesen nagyobb országok, Csehszlovákia, Románia, Jugoszlávia, mindenki népesebb és er?sebb nálunk – ezt sz?rtem le magamnak, és gondolom, nem csak én.

De nem csak a térképnézeget? kisgyerek, a feln?ttek nagy része is azt gondolta, a kommunisták olyan hosszú id?re berendezkedtek ebben az országban, hogy felesleges firtatni a végjátékot. Valamikor talán vége lesz, de az is lehet, hogy soha. Legalábbis a kétpólusú világrend szabályrendszere szerint hamarabb tör ki az atomháború, minthogy Európában bárki átadja az ellen?rzést a másiknak.

Az én nemzedékem testközelb?l tapasztalta meg, hogy a nemzeti lét sokkal er?sebb a kényszer? föderalizmusnál. A Szovjetunió, Jugoszlávia, Csehszlovákia már régen felbomlott, de oroszok, grúzok, ukránok, szerbek, horvátok, albánok, csehek, szlovákok nagyon is vannak, mi több, a föderáció felbomlása után magától értet?d? természetességgel tértek vissza nemzeti létükhöz.

Ahogyan a nemzeti lét természetesebb kötelék az id?leges szövetséginél, a nemzeti hagyomány is tartósabb a nemzetközi szervezeteknél. Antall József egyik legnagyobb bravúrja a Varsói Szerz?dés és a KGST felbomlasztása volt. Ha nem mondja ki, talán nem mindenkiben tudatosul 1990-ben és 1991-ben: ennek most vége, mi nemzeti alapon folytatjuk, illetve keresünk egy másik nemzetközi er?teret magunknak.

A nemzetközi szervezetek – rendszerint nagyhatalmi ösztönzésre – keletkeznek, majd elmúlnak, amikor az újrafelosztáskor okafogyottá válik a m?ködésük. Aki nemzetközi szervezetekre tesz fel mindent, ahelyett, hogy a népet, a nemzeti keretet építené, er?sítené, kihívja a végzetet maga ellen.

Az Európai Unió ma teljesen mást jelent, mint 2004-es csatlakozásunkkor. Ahogyan folyamatosan változik a politikai, gazdasági környezet, úgy alakul át maga az unió is. A világ láthatatlan, de attól még nagyon is jelen lév? hatalmi csoportjainak, amelyek nem fedik fel magukat, de a brüsszeli eliten és néhány mulandó figurán keresztül képviseltetik az érdekeiket, az utóbbi másfél évtizedben megsokszorozódott az erejük, a befolyásuk. Hiteles nemzeti politikusok, pártok, mozgalmak híján ez a láthatatlan er?tér letarolta Nyugat-Európát, az elkényelmesedett, veszélyérzetét vesztett, ellenállásra egyre képtelenebb jóléti társadalmakat. Az Európai Unió, amely eredeti célkit?zése szerint a mélyebb nemzeti integrációt szolgálta volna, egyre inkább politikai utópiák kísérleti terepe. Akárcsak az ENSZ, az Európai Unió is zöld utat ad a legelképeszt?bb, legelvetemültebb ötleteknek, amelyek között a határok nélküli világot és a harmadik világ millióinak befogadását csak azért említjük, mert két sokáig áthághatatlan, az európai tapasztalatokkal gyökeresen ellenkez? fejleményr?l van szó.

Ilyen körülmények között is b?séggel akadnak olyanok, akik véglegesnek hiszik a jelenlegi állapotokat. Akik a status quót örök békének gondolják. Akik azt hiszik, ezen a kontinensen örökké euróval fizetünk majd. Akik nem értik, mert nem pillantanak vissza csak három évtizedet, hogy a birodalmak, a kényszerföderációk és a nemzetközi szervezetek lassú agóniája rendszerint nem nyilvánosan zajlik, és hosszú, eltitkolt vajúdás után a végén kártyavárként omlik össze minden, amit szilárd építménynek hittünk. Hogy az emberek csak a végjátékot, az utolsó felvonást tekintik meg a néz?téren, az még nem jelenti azt, hogy az összeomlás elkerülhet? lett volna.

A hatalmi felfogás szerint ugyanis maga a hatalom számít. A keret mellékes. Ha hatalmon akarok maradni, ha minél szorosabbra kívánom vonni a pórázt, a lényeggel, a hatalmam megtartásával foglalkozom – hogy milyen szervezetet, szövetséget vagy egyletet állítok a kirakatba, teljesen érdektelen. Az Egyesült Királyság népe királyságban, tehát elvileg szakrális eredet?, hierarchikus rendben él, miközben a legteljesebb mértékben kiszolgáltatottjai a liberális demokrácia minden vadhajtásának. De a mi kommunistáink is tudták a spontán privatizációnak keresztelt országrablás idején, hogy mi a dolguk: er?sen megragadták a gazdasági hatalmat, meger?sítették hálózatukat, és a tegnapi téeszelnök egy csapásra a demokráciáról, a piacgazdaságról szónokolt.

A felel?s nemzeti kormánynak, különösen, ha kis vagy korlátozott befolyású ország élén áll, egyetlen igazi feladata van: meger?síteni a nemzetet, felkészülni a változásokra, hogy a dönt? pillanatban az emberek rugalmasan reagáljanak az új kihívásokra. Az a kormány, amelynek nem ez a végcélja, nem ebben látja a politika lényegét, kormány ugyan, de nem nemzeti kormány. És azok a jóakaratú, de amat?r politikusok, közéleti emberek, értelmiségiek, akiknek nincs meg a hatalmuk, a tapasztalatuk a nemzet érdemi képviseletére, örökké kívülállók, kormányzásképtelenek maradnak.

Egyetlen apró kis vírus kiszökött a világba, és összed?lni látszik a teljes világrend. A nyugati világ talán kibírja, ha három-négy hónapra leáll minden. Er?sen kérdéses azonban, egy újabb, vagy pláne megismétl?d? lökéshullámot mennyire tudunk visszaverni egy olyan világban, amelyben teljesen globális alapra helyeztük a m?ködésünket. Ahol a t?zsde a hangulatokra rezonál, apaszt el forrásokat, befektetéseket, kölcsönöket, fizetéseket. Ahol a szabad mozgás, a hírek és álhírek villámgyors elérhet?sége, a közösségi oldalak egész nemzedékeket tartanak szellemileg leigázva, megfosztva ?ket az elemi gondolkodástól.

A korszer?, 21. századi magyar tehát a néphez fordul, a népet vizsgálja, a népért él, nem pedig mulandó nemzetközi szervezetekért. Nem utasít el zsigerb?l egyetlen politikai-gazdasági keretet, ismeri a kényszerpályák természetét, de létezésének, munkájának létezik egy mélyebb, rejtett dimenziója. És ez a dimenzió 1100 éve ugyanaz.

Aki ezt nem tudja, nem ismeri fel, egész életében a felszínt kaparássza – feltéve, ha egy nemzeti nyelven, mondjuk, magyarul ír, olvas, gondolkodik.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló